

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1XEObd/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	8806200796
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8806200796.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej H. U., rodenej P., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom U. XXX/X, W. S. N., o vymoženie 276,84 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/105/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 9CoE/1/2013-50 z 21. februára 2013, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Oprávnenej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranou nad Topľou ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinstančný súd“) uznesením č. k. 7Er/105/2006-27 z 11. júla 2012 exekúciu ako neprípustnú zastavil (I. výrok) a súčasne rozhodol, že o trovách exekučného konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím, po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie (II. výrok).

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), napadnutým uznesením č. k. 9CoE/1/2013-50 z 21. februára 2013 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

3. Oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) proti uzneseniu odvolacieho súdu (prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu - Fridrich Paľko, s.r.o.) podal dovolanie v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako i uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinstančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Dovolanie oprávnený odôvodnil tým, že súdy oboch inštancií rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej len „OSP“/). Ďalej namietal, že opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo, lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu (§ 237 písm. d) OSP). Oprávnený taktiež konajúcim súdom vytýkal, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súdy nezohľadnili jeho námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jeho právo na to, aby jeho právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie (§ 237 písm. f) OSP). V ďalšom rade oprávnený rovnako namietal, že konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) OSP) a tiež, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) OSP).

5. V podanom dovolaní oprávnený zároveň žiadal, aby bolo dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP prerušené a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v dovolaní. Súčasťou dovolania bol tiež návrh oprávneného na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 243 OSP, ktorý dovolateľ odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

6. Súd prvej inštancie následne výzvou z 8. októbra 2025 (č. l. 87) vyzval oprávneného na vyjadrenie, či trvá na podanom dovolaní a pokiaľ áno, aby predložil splnomocnenie udelené advokátovi s poukazom na § 429 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

7. Oprávnený na základe vyššie uvedenej výzvy prvoinstančného súdu predmetné splnomocnenie nepredložil a podaním doručeným 27. októbra 2025 oznámil, že na podanom dovolaní netrvá vzhľadom na to, že na majetok povinnej bol Okresným súdom Prešov (sp. zn. 2OdK/504/2019) vyhlásený konkurz.

8. Zo súdneho spisu vyplýva, že dovolanie oprávneného bolo podané 11. júna 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), upravujúci postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov a ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

10. Keďže oprávnený vzal svoje dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 9CoE/1/2013-50 z 21. februára 2013 späť, najvyšší súd dovolacie konanie zastavil, aplikujúc tak citované ustanovenie § 446 CSP v spojení s § 470 ods. 1 CSP.

11. Späťvzatím dovolania oprávnený z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, v dôsledku čoho by tak povinnej vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Nakoľko podľa obsahu súdneho spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, najvyšší súd v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

12. Záverom najvyšší súd dodáva, že jeho pozornosti neunikol ani oprávneným podaný návrh na prerušenie konania a taktiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktoré sú oba súčasťou podaného dovolania. Vzhľadom na to, že dovolacieho konanie bolo v dôsledku

späťvzatia dovolania dovolateľom zastavené, najvyšší súd o týchto procesných návrhoch už osobitne nerozhodoval.

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.